

ἀδιάφθαρτος, ἀδιάφθορος.
Νείστοβετβο, α. οὐδ. μανία,
παραφροσύνη, ἐνθουσιασμός.
Νείστοβηй, а, ое. ἐπιθ. μανι-
κὸς, μανιώδης, παράφρων,
ἐπίληπτος.

Νειστοψαβάεмый, а, ое. μτχ.
παθ. ὁ μὴ κενούμενος = НЕ-
истошімый
Νειστοψімый, а, ое. ἐπιθ. ἀ-
κένωτος. καὶ = τῷ προηγ.
Νειсцѣлныи, а, ое. ἐπιθ. ἀ-
νίατος, ἀθεράπευτος, ἀνιά-
τρεύτος.

Νекасаемый, а, ое. μτχ. παθ.
ὁ μὴ φαύομενος, ἀναπτος,
ἀναφής. καὶ = неприкосново-
венный.

Νεκлючімый, а, ое. ἐπιθ. ἀ-
χρηστος, ἀχρεῖος, (ὁ μηδενὸς
λόγου ἄξιος) = НЕПОТРЕННЫЙ.

ΣНЕКЛЮЧІМѢ ВЫВАЮ. ἀχρειό-
ома:-οῦμαι. 2) ἀνεπιτήδειος,
ἀνάρμοστος, ἀκατάλληλος.

Некрѣпкій, а, ое. ἐπιθ. ἀνί-
σχυρος, ἀδύνατος, ἀτονος,
ἀδρανής.

Нелестнѡ. ἐπιρ. ἀδόλως, εἰλι-
κρινῶς.

Нелѣжныи, а, ое. ἐπιθ. ἀψε-
δής.

Нелѣ́пыи, а, ое. ἐπιθ. ἀσχή-
μων, ἀτχημος, ἀπρεπῆς, δυ-
σειδῆς, δυσείμων. (κατ' ἔκ-
τασ.) ἀπόρρητος, ἀσεμνος.
Нелюбезныи, а, ое. ἐπιθ. ὁ μὴ
ἀγαπητός, μισητός.

Немилосердіє, їл. οὐδ. ἀ-
σπλαγχνία (120. ἀσπονδία).
Немилосердыи, а, ое. ἐπιθ.
= НЕМИЛОСТИВЫЙ.

Немілостивый, а, ое. ἐπιθ.
= τῷ προηγ.
Немілостивый, а, ое. ἐπιθ.
ἀσπλαγχνος, ἀνελεήμων, ἀ-
νίλεως, ἀνηλεγής.

Немірностъ, и. θηλ. τὸ φιλο-
τάραχον, (τὸ ἀνήσυχον.)
2) ταραχὴ ἐσωτερικὴ, ἀνη-
συχία, στενοχωρία (τοῦ
πνεύματος).

Неможеніє, їл. οὐδ. = НЕМОЩЬ.
Немощныи, а, ое. ἐπιθ. ἀθε-
νῆς, ἀδύνατος, ἀδρανῆς.
= слабыи. 2) ἄρρωστος, ἀ-
σθενῶν.

Немощь, и. θηλ. ἀσθένεια, ἀ-
δυнастія, ἀτонія.

Немъжественныи, а, ое. ἐπιθ.
ἀνανδρος (ὁ μὴ ἀνδρεῖος, ὁ
μὴ γεννυαῖος).

Ненавіж8 (καὶ - жд8), дн-